

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-11/21

Prima instanță
Judecătoria Edineț, sediul Ocnița
Judecător:Mazureț
Roman

DECIZIE În numele Legii

10 iulie 2024

mun.Bălți

Colegiul Penal al Curții de apel Bălți,

având în componența sa:

Președintele ședinței

Rotaru Ala

Judecătorii

Pușca Dumitru, Ruslana Burdeniuc

Grefieri

Ana Balan-Danilov, Victoria Dolghii-

Munteanu

Cu participarea :

Procurorului

Valeriu Dubăsari

Avocatului

Lupăcescu Veaceslav

a judecat în ședință publică în ordine de apel apelul procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Nord Pasat Igor, declarat împotriva sentinței judecătorești Edineț sediul Ocnița din 14.06.2019 prin care în privința lui:

Slusari Vladimir *****, născut la *****, în *****, cetățenia MDA, studiile superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor, inspector vamal Post vamal Otaci, domiciliat mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Unirii 20/2 ap. 465

a fost înceta procesul penal de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(4) și art.324 alin.(4) Cod penal RM, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la **Slusari Vladimir** ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12662,5 (douăsprezece mii șase sute șazeci și doi, 5) lei.

S-a confiscat de la **Slusari Vladimir** în beneficiul statului mijloacele bănești dobândite pe cale infracțională în sumă de 2021,85 (două mii douăzeci și unu, 85) lei.

Instanța de fond s-a expus asupra corpurilor delictive.

Termenele de judecare a cauzei: în procedura instanței de fond cauza penală s-a aflat de la 16.06.2017 până la 14.06.2019, în instanța de apel de la 13.01.2021 până la 10.07.2024.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Inculpatul *Sliusari Vladimir* la data de 22.11.2016, în intervalul de timp 17:05-17:29:03 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Ford Tranzit cu n/î *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume 500 ruble rusești (ceea ce conform BNM la acea dată a constituit 157,35 lei), pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor aflate în autocarul de model Ford Tranzit cu n/î ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

Tot el, Sliusari Vladimir la data de 26.11.2016, în intervalul de timp 09:12:30-09:30:07 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model SETRA cu numărul de înmatriculare de stat *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume 100 lei, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor aflate în autocarul de model SETRA cu numărul de înmatriculare de stat ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

La fel, Sliusari Vladimir deținând funcția de inspector principal, grad special de căpitan al Serviciului Vamal, conform ordinului 456-c din 09.06.2003 fiind angajat al Serviciului Vamal, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul.Ocnița, or.Otaci, str.Prieteniei nr.86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codului Vamal, codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 19.11.2016, în intervalul de timp 06:45-07:36 a pretins, acceptat și primit prin extorcare, în trei tranșe, personal

pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Mercedes cu n/î *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 5000 ruble rusești (ceea ce conform BNM la acea dată a constituit 1564,5 lei) ce nu i se cuvin, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor aflate în autocarul de model Mercedes cu n/î ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

Tot el, Sliusari Vladimir la data de 26.11.2016, în intervalul de timp 08:07-08:33:26 a pretins, acceptat și primit prin extorcare, personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Mercedes cu n/î *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale, reieșind din formula de 10 lei pentru fiecare pasager transportat, ce nu i se cuvin, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor și persoanelor aflate în autocarul de model Mercedes cu n/î ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

Procurorul a calificat acțiunile inculpatului în ultimile două episoade potrivit următoarelor semne ale componenței de infracțiune : corupere pasivă, exprimată prin pretinderea, de către o persoană publică de bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșită prin extorcare.

Instanța de fond a pronunțat sentința de încetare a procesului penal de învinuire a lui *Sliusari Vladimir* ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(4) și art. 324 alin.(4) Cod penal RM, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la *Sliusari Vladimir* ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 (douăsprezece mii șase sute șazeci și doi, 5) lei.

S-a confiscat de la *Sliusari Vladimir* în beneficiul statului mijloacele bănești dobândite pe cale infracțională în sumă de 2021,85 (două mii douăzeci și unu, 85) lei.

Instanța de fond s-a expus asupra corpurilor delictive.

Procurorul în termen a atacat cu apel sentința instanței de fond. În motivarea apelului indică dezacordul recalificării acțiunilor inculpatului Sliusari Vladimir. Referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului Sliusari Vladimir din prevederile art.324 alin.(2) lit.c) CP în prevederile art.324 alin.(4) CP, acuzarea consideră ca aceasta a fost efectuată de către instanță nefondat or în cadrul urmăririi penale dar și în cadrul ședinței de judecată martorii ***** și ***** unanim au declarat că au

transmis inculpatului bani pentru ca acesta sa efectueze controlul vamal mai operativ și să nu fie puși în situația de a se întoarce înapoi or să fie tergiversat controlul vamal. De asemenea martorii au declarat că nu duceau careva obiecte ascunse sau interzise pentru ca să fie nevoiți să dea mită colaboratorilor serviciului vamal din propria dorință. Deși expresia ”nu știi taxa?” care o spunea inculpatul martorilor, dând de înțeles că aceștia trebuie să-i transmită bani ce nu i se cuvin pentru a le accelera controlul vamal, și anume contra unei sume dorite de inculpat, pare că nu poartă un caracter de amenințare, totuși martorii o percepeau ca o extorcare, or în caz contrar riscau să stea mult timp în vamă și să fie verificate toate gențile. Or în cazul lui lasinschi Vădim risca să fie întors în Ucraina în cazul în care acesta nu ar fi transmis suma de bani. Este de menționat și faptul că ambii martori au declarat că niciodată nu au transmis banii benevol de fiecare dată au transmis bani atunci când erau puși în situație. Astfel, acuzarea consideră ca anume aceste circumstanțe și dovedesc faptul că în cazul din speță a avut loc extorcarea de bunuri sub formă de bani de către inculpatul Sliusari Vladimir, astfel că recalificarea acțiunilor acestuia de la art.324 alin.(2) lit.c) la art.324 alin.(4) CP este neîntemeiată. La fel, procurorul în apelelul său indică dezacordul cu soluția instanței referitor la respingerea solicitării procurorului privind încasarea de la Sliusari Vladimir a cheltuielilor de judecată legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală. Reieșind din cele menționate solicită admiterea apelului. Casarea sentinței judecătoreiei Edineț (sediul Ocnița) din 14 iunie 2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut culpabil Sliusari Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal și în baza acestei legi de a-i stabili pe articolul dat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6000 u.c și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 7 ani. A înceta procesul penal în privința lui Sliusari Vladimir ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) CP în legătură cu intervenirea termenului de prescripție al tragerii la răspundere penală. În baza art. 106 CP de confiscat de la Sliusari Vladimir în contul statului mijloace bănești în sumă de 2021.85 lei dobândite pe cale infracțională. De încasat de la Sliusari Vladimir cheltuieli de judecată în sumă de 12662.5 lei.

În ședința instanței de apel, procurorul participant la proces a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea apelului declarat de către partea acuzării pe motivele invocate în el, ulterior modificând solicitarea în partea cheltuielilor de judecată în sumă de 12662,5 lei, solicitând respingerea cerinței date, acestea fiind cheltuieli legate de activitatea procurorului.

Inculpatul Sliusari Vladimir și apărătorul acestuia au solicitat respingerea apelului declarat de către procuror ca fiind nefondat.

Verificând legalitatea sentinței contestate și temeinicia apelului declarat sub aspectul motivelor și argumentelor invocate, ascultând opiniile participanților, Colegiul conchide necesitatea admiterii apelului, cu casarea sentinței și adoptarea unei soluții noi din motivele ce urmează.

Colegiul penal, în vederea respectării prevederilor legale ce țin de practica judecării cauzelor în ordine de apel, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, ținând cont că acțiunile inculpatului au fost reîncadrate în prevederile art.324 alin.(4) Cod penal, iar prin apelul declarat și examinat de instanța de apel se solicită condamnarea inculpatului în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, a admis demersul procurorului, reluând cercetarea judecătorească pe caz cu audierea participanților și cercetarea probelor scrise.

Conform art.415 alin.(1) pct.2) CPP, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) CPP, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Potrivit art.409 alin.(2) CPP RM se indică, că *în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Colegiul penal ține să menționeze și prevederile art.414 alin.(1) CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul arată că prin sentința contestată, acțiunile inculpatului Sliusari Vladimir au fost reîncadrate din prevederile art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal în cele ale art.324 alin.(4) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat calificativul ”cu extorcare de bunuri”.

Soluția instanței de fond Colegiul o consideră una pripită din următoarele considerente.

Colegiul reține prevederile art.101 alin.(1) și (3) CPP conform cărora, (1) *fiecare, probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei,*

concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor; (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal reține, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiența prevederilor art.93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Sliusari Vladimir în baza art.324 alin.(4) Cod penal este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel.

Astfel, contrar soluției emise de instanța de fond vina inculpatului Sliusari Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal se confirmă prin declarațiile martorului ***** depuse în ședința instanței de fond, conform cărora urmează că activează în Federația Rusă, în RM vine cu automobilul său propriu de model Mercedes-Sprinter, cu n/î *****, de culoare neagră, la întoarcere din F. Rusă mai lua și pasageri când venea în RM, oamenii care lucrau în F. Rusă. La data de 17 sau 19 noiembrie 2016, a ajuns la vama RM aproximativ la orele 05-07.00, dimineața, a trecut controlul grănicerilor, apoi a trecut controlul vamal. Colaboratorul vamal i-a spus că dacă îi va da 5000 de ruble rusești va trece mai departe, adică se va deplasa în continuare. Colaboratorul vamal l-a întrebat dacă el cunoaște taxa de trecere a vămii, el l-a întrebat ce fel de taxă, el se află deja în țara sa, atunci colaboratorul i-a spus că nu va trece. L-a întrebat care este taxa, colaboratorul vamal i-a răspuns și a cerut 5000 ruble rusești. I-a dat 1000 ruble, pe care colaboratorul vamal i le-a aruncat, apoi el i-a mai dat încă 1000 ruble, el i le-a aruncat înapoi, în rezultat i-a transmis suma de 5000 ruble solicitată. Persoana care se află în sala de judecată este colaboratul vamal care a cerut 5000 ruble rusești de la el și căruia i-a transmis suma bănească sus-menționată. I-a spus că dacă nu achită suma de 5000 de ruble rusești, atunci se va întoarce înapoi în Ucraina să descarce marfa. La urmărirea penală el tot a depus declarații că colaboratorul vamal i-a cerut suma de 5000 de ruble rusești. Avea 10 ruloane de plasă, care au fost declarate. Baniile sus-menționați au fost transmiși prin intermediul pașaportului străin, banii i-a pus în pașaport în automobil. Precis nu ține minte cât a dat prima dată, 1000 de ruble sau 2000 ruble, cu banii s-a apropiat de ghereta colaboratului vamal, în ghereta colaboratului vamal se afla un colaborator, de câte ori a trecut vama a mai dat odată mită și anume 1000 de ruble. La urmărire penală declarațiile le-a citit pentru ce a semnat. A concretizat că a pus în pașaportul străin suma de 1000 ruble rusești, banii împreună cu pașaportul le-a înaintat colaboratorului vamal, la care ultimul i-o întors pașaportul cu banii, atunci el a

mai pus 1000 de ruble la care colaboratorul vamal iarăși i l-a întors, în rezultat i-a dat suma care a solicitat-o și anume suma de 5000 ruble rusești. Plasa pe care o avea, nu avea nici o valoare, el a înțeles că colaboratorul vamal vroia bani, după ce i s-a spus că îl v-a întoarce înapoi în Ucraina și să lase toate acolo. Nu i-a fost întocmit nici un act potrivit căruia ultimul nu are dreptul să treacă plasa metalică. Colaboratorul vamal s-a apropiat de el, el s-a coborât din automobil, acesta i-a dat să completeze declarația, a completat-o, apoi la cerința colaboratorului vamal a deschis portbagajul, colaboratorul vamal i-a zis să tragă automobilul pe dreapta, plasa metalică se află de asupra pe automobil. După ce a tras automobilul pe dreapta, s-a apropiat de ghereta colaboratorului vamal, care i-a spus să urce în automobilul și să se gândească. El s-a întors la automobil și din comportamentul colaboratorului vamal, a înțeles că trebuie să dea bani. Nu-și amintește, când i-a spus să întoarcă marfa înapoi în Ucraina. A pus în pașaport 2000 ruble și s-a apropiat de ghereta colaboratorului vamal, i-a dat pașaportul cu banii, la ce el i-a întors pașaportul cu bani și i-a spus că este puțin, apoi a mai pus 1000 ruble, la ce era tot puțin, i-a întors înapoi și i-a mai adăugat suma dată pînă s-a ajuns la suma de 5000 ruble. Colaboratorul i-a spus "că ce nu cunoaște taxa". Colaboratorul vamal nu i-a spus cât anume este taxa de a trece controlul vamal. Nu a depus nici o plângere referitor la faptul că colaboratorul vamal a cerut banii de la el. A fost citat la urmărire penală să se prezinte. La procuratură nu a depus nici o cerere de a fi recunoscut în calitate de parte vătămată. Nu are nici o pretenție de a-i fi restituită suma dată, să nu fi fost chemat la procuratură în calitate de martor, el nu avea să se adreseze nicăieri nici la un organ referitor la cazul dat. La urmărire penală nu a participat la acțiune procesuală de prezentare spre recunoaștere. Anterior nu a fost condamnat, nu are antecedente penale.

La fel și prin cele depuse în instanța de apel, conform cărora urmează că, inculpatul nu-i este rudă, îl cunoaște în legătură cu cazul dat. Susține declarațiile oferite în instanța de fond. În legătură cu traversarea frontierei și trecerea controlului vamal cu inculpatul nu a avut careva legături. La gherete erau două persoane, la gheretă a dat banii și actele. A văzut cine era persoana, domnul Sliusari. Nu poate spune că Sliusari i-a spus să dea suma de bani, i se întorcea pașaportul și a înțeles că trebuie să dea bani. I s-au întors actele, au cerut bani în sumă de 5000 ruble. I-a spus că suma este de 5000 ruble. S-a cerut bani de la el și anume Sliusari Vladimir a cerut.

La fel și prin declarațiile martorului ***** depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, conform, cărora urmează că a activat în calitate de șofer, pe autocarul Chișinău-Sankt Petersburg, trecea prin vama Otaci, la firma "Leon Tur" în anul 2016, activa împreună cu o persoană pe numele Andrei, în fiecare săptămână avea deplasări, spre Sankt Petersburg. La punctul vamal Otaci când intra în vamă, era supus controlului grănicerilor, apoi, trecea controlul vamal.

Procedura de a trece postul vamal Otaci, era în felul următor, la controlul grănicerilor dădea surse bănești câte 2 lei de pasager, iar colaboratorului vamal îi transmitea câte 10 lei de persoană. Dacă era pustiu, el nu dădea bani la colaboratorii vamali. Binevol dădea suma de bani, pentru a trece mai repede postul vamal. Obiceiul acesta era de mai mult timp, dacă nu dădea bani, atunci era supus controlului vamal. Taxa o cunoștea 10 lei de persoana, nu era impus pentru a da bani. La data de 26.11.16, el a pus personal în pașaport suma de bani în mărime de 200 lei și i-a transmis în gheretă. Colaboratorul vamal se afla în gheretă când el a transmis banii. După ce a luat pașaportul de la colaboratul vamal, în pașaport suma de bani lipsea. Se întâmpla când lua pașaportul și banii erau. A fost propria lui inițiativă de a pune bani după obicei, colaboratul vamal nu i-a cerut. Dacă nu transmitea bani, era reținut pentru o oră sau două pentru control. Nu își amintește exact înfățișarea colaboratorului vamal. Cunoștea că încalcă legea prin faptul că dă mită colaboratorilor vamali. Nu s-a adresat nici la un organ competent cu o cerere despre cazul dat. La data de 26.11.2016, el a transmis suma de 200 lei colaboratorului vamal. Declarațiile date în ședința de judecată corespunde cu cele declarate anterior. A pus în pașaport 200 lei și i-a transmis colaboratorului vamal. A fost citat prin citate să se prezinte la procuratura pentru a depune declarații. Acolo i-a fost prezentată secvența video unde a văzut cum el pune în pașaport suma bănească. Din propria inițiativă el nu avea să se adreseze la Procuratură. Nu a fost influențat de către nimeni când a depus declarații la Procuratură. El era de unul singur când a pus bani în pașaport, nu poate spune câte bancnote a pus în pașaport. Prezentările spre recunoaștere a colaboratorului vamal nu au fost efectuate. Era dimineata și era un colaborator vamal. Nu poate spune cum arăta colaboratorul vamal, deoarece a trecut timp. Precum și declarațiile acestuia depuse în instanța de apel, conform cărora urmează că susține declarațiile de la f.d.208-210 vol.I depuse în instanța de fond.

La fel, vina se confirmă și prin probel scrise ale cauzei penale cercetate în instanța de fond și suplimentar în cea de apel și anume: -ordonanța de începere a urmăririi penale din 14.02.2017 (vol.I,f.d.1); -ordin nr.810 din 11.06.2014 (Vol.I,f.d.6); -ordin nr.1415 din 19.12.2016 (Vol.I,f.d.7-8); -graficul de lucru pentru luna decembrie 2016 (Vol.I,f.d.9-17); -ordonanța de începere a urmăririi penale din 21.03.2017 (Vol.I,f.d.20); ordonanța de conexare a cauzelor penale din 26.05.2017 (Vol.I,f.d.36-37); -fișa postului din data de 30.06.2015 (Vol.I,f.d.59-62); -fișa postului din data de 30.06.2015 (Vol.I,f.d.72-75); -date referitoare la trecerea vamală a Biroului Vamal (Vol.I,f.d.80-81); -revendicare din data de 16.02.2017 (Vol.I,f.d.94); -proces-verbal de examinare din 20.03.2017 (Vol.I,f.d.107-110); probe care au fost date citire de către partea acuzării în ședința instanței de apel în confirmarea vinovăției inculpatului Sliusari Vladimir.

Probele indicate supra formează un probator al vinovăției inculpatului Sliusari Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal și combat argumentele privind existența în acțiunile acestuia a indicilor componentei infracțiunii prevăzută la art.324 alin.(4) Cod penal.

În sensul art.324 Cod penal, Colegiul arată că, obiectul acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către funcționarii publici și de către alte persoane cu funcții de răspundere enumerate la alin.(2) a îndatoririlor de serviciu și a celor care rezultă din codurile de conduită.

Obiectul material poate fi exprimat printr-un bun primit de făptuitor sau prin acordarea unui serviciu, a unor foloase, privilegii, avantaje ce nu i se cuvin persoanei cu funcții de răspundere.

Latura obiectivă a infracțiunii se constituie din acțiuni sau inacțiuni. Acțiunea poate fi exprimată prin pretinderea sau primirea de bani, foloase ori acceptarea de promisiuni care asigură astfel de foloase, contrar atribuțiilor sale. Inacțiunea constă în nerespingerea de către făptuitor a atribuțiilor sale. Nu este necesar ca pretenția formulată de făptuitor să fie satisfăcută. A primi ceva înseamnă a accepta, a prelua, a lua ceva în posesie. A accepta o promisiune înseamnă a exprima acordul cu privire la promisiune. Este necesar ca actul de îndeplinire sau neîndeplinire al funcționarului pentru care pretinde, primește bani sau foloase să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia.

Acțiunile sau inacțiunile persoanei cu funcții de răspundere exprimate prin pretindere sau primire de la autorități a diverselor distincții, funcții, piețe de desfacere sau orice altă decizie favorabilă determinată de îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea atribuțiilor de serviciu, contrar acestora, în folos propriu sau al altor persoane, cad sub incidența prevederilor art.324.

Extorcarea de bunuri constă în înaintarea de către persoana cu funcții de răspundere, sub amenințarea săvârșirii acțiunilor care vor cauza prejudicii intereselor legale ale persoanei care corupe sau crearea intenționată a unor condiții care îl impun pe acesta să dea bunuri în scopul prevenirii consecințelor nefaste asupra intereselor sale legale.

Subiect al infracțiunii de corupere pasivă poate fi numai persoana care cade sub incidența prevederilor art.123.

Astfel, în urma cercetării suplimentare a probelor, Colegiul ajunge la concluzia că este confirmată vinovăția inculpatului Sliusari Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

Sliusari Vladimir deținând funcția de inspector principal, grad special de căpitan al Serviciului Vamal, conform ordinului 456-c din 09.06.2003 fiind angajat al Serviciului Vamal, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal

Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul.Ocnița, or.Otaci, str.Prieteniei nr.86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codului Vamal, codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 19.11.2016, în intervalul de timp 06:45-07:36 a pretins, acceptat și primit prin extorcare, în trei tranșe, personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Mercedes cu n/î *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 5000 ruble rusești (ceea ce conform BNM la acea dată a constituit 1564,5 lei) ce nu i se cuvin, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor aflate în autocarul de model Mercedes cu n/î ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

Tot el, Sliusari Vladimir la data de 26.11.2016, în intervalul de timp 08:07-08:33:26 a pretins, acceptat și primit prin extorcare, personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Mercedes cu n/î *****, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale, reieșind din formula de 10 lei pentru fiecare pasager transportat, ce nu i se cuvin, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea mărfurilor și persoanelor aflate în autocarul de model Mercedes cu n/î ***** peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal-corupere pasivă exprimată prin pretinderea, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită prin extorcare.

Colegiul arată că nu poate fi reținută argumentarea instanței de fond referitor la învinuirea în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal cu referire la faptul, că acestea urmează a fi reîncadrate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, or, reieșind din

materialul probant acumulat și administrat de organul de urmărire penală și cercetat în instanța de fond cât și în cea de apel, contrar soluției instanței de fond, se atestă existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive descrise supra, or prin declarațiile martorilor se reține că inculpatul a extorcat bani pentru a nu verifica mijloacele de transport, la fel și prin descifrările înregistrărilor video, conform cărora urmează că la data de 19.11.2016, ***** se apropie de mai multe ori de ghereta unde se afla inculpatul și îi transmite pașportul și o foaie de culoare albă, de fiecare dată când revenea la mijlocul de transport scoțând ceva asemănător bancnotelor din portmoneu și punând în pașaport, și după ce sa apopiat a treia oară de ghretă, a primit pașaportul și a părăsit zona de control.

Totodată, la data de 26.11.2016, se vede cum *****, scoate din buzunarul drept ceva asemănător unor bancnote și extrage ceva din ele, după care introduce o parte di ee înapoi în buzunar, după care introduce ceva într-un pașport albastru pe care îl răsfoiește preventiv, ia foaie de culoare albă și niște acte inclusiv de culoare verde și se îndreaptă cu pașaportul spre gheretă și le introduce prin geam în interior, ulterior primește actele prin geam și urcă în autocar. În câteva clipe din gheretă iese Sliusari Vladimir și efectuiază inspecția vizuală a compartimentului marfar al autocarului fiind însoțit de a doilea șofer. La ora 08.31.53 se vede cum ***** se îndreaptă împreună cu colegul său spre ușa laterală de la intrare a autocarului din față observându-se cum ***** scoate ceva din buzunarul stâng asemănător unor bancnote strânse în două și probabil le transmite colegului său.

La ora 08.32, colegul lui ***** preia o foaie de culoare albă prin geamul gheretei și se îndreaptă spre autocar urcând în interior. După ceva timp iese din autocar și mergând, introduce mâna dreaptă în buzunar. Peste câteva clipe coboară din autocar ținând în mână foaie de culoare albă, însă deja strânsă în două și o introduce prin geamul gheretei inspectorului vamal, stă ceva timp la geam, după care urcă în autocar și acesta părăsește zona de vizibilitate a camerei de luat vederi, înregistrări ce coroborează cu declarațiile martorilor descrise supra.

Mai mult, Colegiul arată că deși instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art.324 alin.(4) Cod penal, a reținut fapta ca fiind dovedită în componența infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Colegiul va aprecia critic declarațiile martorului *****, depuse în ședința instanței de apel, conform cărora indică că Sliusari Vladimir nu a solicitat bani de la el, totodată indicând că susține declarațiile depuse în instanța de fond, or, de la momentul dat a trecut o perioadă îndelungată de timp, totodată vin în contradicție cu celelalte probe ale cauzei penale, inclusiv cu declarațiile depuse în prima instanță.

La fel, Colegiul va casa sentința și în partea încetării procesului penal în baza art.324 alin.(4) Cod penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție pe episoadele din 22.11.16 în privința lui ***** și din 26.11.2016 în privința lui

*****, considerând necesar de a-l libera pe inculpatul Sliusari Vladimir condamnat în temeiul art.324 alin.(4) Cod penal de executarea pedepsei în legătură cu intervenirea termenului de prescripție din următoarele considerente.

Conform art.394 alin.(1) pct.1) și 2) CPP, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, ceea ce de fapt și a fost făcut de instanța de fond, totodată în corespundere cu art.395 alin.(1) pct.2) și 3) CPP, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, instanța urmează obligatoriu să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței, ceea ce la speță nu se atestă, astfel instanța de apel atestă caracterul contradictoriu al actului judecătoresc, or motivarea soluției nu corespunde cu cea conținută din partea dispozitivă a acestuia.

Conform art.53 lit.g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: ...prescripției de tragere la răspundere penală.

Relevant speței Colegiul penal consideră prevederile art.389 alin.(4) pct.3 CPP, conform căror sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Ținând cont de faptul că, infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal conform art.16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, iar în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, totodată, inculpatul nu s-a eschivat de la judecarea cauzei, Colegiul având în vedere că infracțiunea imputată a fost comisă în perioada noiembrie 2016, consideră necesar a-l libera pe Sliusari Vladimir de executarea pedepsei în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Ce ține de pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului Sliusari Vladimir pentru infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, Colegiul penal va ține cont de prevederile art.61 Cod penal, conform căror pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, la fel și de prevederile art.75 Cod penal, care arată că, persoanei recunoscute vinovate de

săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aici, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Colegiul reține că inculpatul Sliusari Vladimir a comis intenționat două infracțiuni, una potrivit art.16 Cod penal din categoria celor ușoare și alta din categoria celor grave, relevantă fiind și personalitatea inculpatului care nu se află la evidența medicilor narcolog (f.d.92, vol.I), conform revendicării anterior a fost atras la răspundere penală în anul 2008 (f.d.94, vol.I), la locul de muncă se caracterizează satisfăcător (f.d.88, vol.I), relevant fiind și lipsa circumstanțelor atenuante în temeiul art.76 Cod penal și agravante în temeiul art.77 Cod penal.

Astfel, luându-se în considerație circumstanțele descrise supra, precum și personalitatea inculpatului, Colegiul consideră că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu stabilirea pedepsei cu închisoare, totodată și amendă în limitele prevăzute cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Totodată, Colegiul consideră că nu este oportun ca acesta să execute pedeapsa penală în condițiile izolării de societate, astfel pentru a acorda pedepsei stabilite un sens efectiv de corectare și reeducare, instanța de apel consideră necesar a dispune aplicarea pedepsei cu stabilirea perioadei de probațiune.

În acest sens, Colegiul penal luând în considerație vârstă inculpatului, expirarea de la comiterea infracțiunii a unei perioade îndelungate, în care acesta nu a comis alte infracțiuni, astfel consideră oportun de a-i acorda încă o șansă pentru a

se corecta și reeduca în condiții de libertate justificându-se aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, această pedeapsă fiind echitabilă în raport cu fapta comisă, inclusiv în ce privește și termenii pedepsei, prin care se va obține corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către acesta.

La opinia instanței de apel, această pedeapsă va fi echitabilă faptelor infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul arată că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Ce ține de argumentele invocate de procuror în cererea de apel, precum, că instanța nejustificat a respins cerințele înaintate de partea acuzării privind încasarea a 12662,5 lei pentru efectuarea expertizei în calitate de cheltuieli judiciare sunt nefondate, or, instanța de fond absolut corect și legal a statuat, că efectuarea acțiunilor procesuale este a proba învinuirea formulate, care de rând cu celelalte pobe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării au menirea a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia.

Astfel, este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni. În acest temei absolut legal instanța de fond a statuat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului-în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea acțiunilor procesuale.

În speță autorul apelului a făcut o interpretare extensivă a dispozițiilor art.227 CPP care expres stabilește din ce sânt constituite cheltuielile judiciare și în special pct.4) alin.(2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

Conducându-se de art.art.389 alin.(4) p.3), 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

DECIDE :

Admite apelul procurorului în Procuratura Anticorupție Igor Pasat declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 14.06.2019, sentință ce se casează parțial, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță după cum urmează.

Sliusari Vladimir ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin. (1) lit.a) Cod penal.

Sliusari Vladimir ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă închisoare pe termen de 5 ani cu amendă în mărime de 6000 (șase mii) unități convenționale echivalentul a 300000 (trei sute mii) lei cu pivarea de a ocupa funcții publice pe termen de 7 (șapte) ani.

În baza art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui Sliusari Vladimir ***** cu stabilirea perioadei de probațiune pe termen de 2 (doi) ani.

În rest se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la **10.07.2024**.

Președinte de ședință, judecător:

Ala Rotaru

Judecătorii:

Dumitru Pușca

Ruslana Burdeniuc